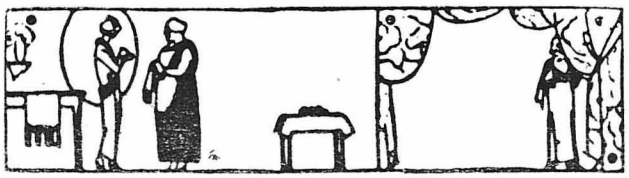

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΕΝΑ... ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΩ

Ὁ μέγας Γάλλος γλύπτης Ἰωάννης - Βαπτιστὴς Καρπὼ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἰδιοτρόπους καὶ παράξενους ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του, ὑπάρχουν δὲ ἄπειρα ἀνέκδοτα γιὰ τὶς παραξενιές του. Μιὰ μέρα ἔλαβε ἀπὸ ἕναν Ἀμερικανὸ τὴν παραγγελία νὰ φτιάσῃ ἕνα μαρμάρινο σύμπλεγμα περιστάνον τὸν γίγαντα Πολύφημο νὰ σιοτώνῃ τὸν Ἄκι. Ὁ Καρπὼ ἐδέχθη τὴν παραγγελία, ἀλλὰ σὲ λίγο μετάνοιωσε καὶ ἤθελε μὲ κάθε τρόπο νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐκτέλεσι. Ἀνέβαλε λοιπὸν ἀπὸ ἡμέρα εἰς ἡμέρα ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐργασία ὥς ποὺ τέλος ὁ Ἀμερικανὸς ἔχασε τὴν ὑπομονή του καὶ ἀπήτησε νὰ τοῦ παραδώσῃ τὸ γρηγορώτερο τὸ ἄγαλμα.

Ἀμέσως ὁ Καρπὼ προσκάλεσε τὸν ἀνυπόμονο φιλότεχνο στὸ ἀτελιέ του καὶ τοῦ ἔδειξε ἕνα μεγάλο ἀνεπεξέργαστο κομμάτι μάρμαρο.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ σύμπλεγμά σας ! εἶπε στὸν Ἀμερικανόν.

— Τό σύμπλεγμά μου ; Ποῦ εἶνε ;

— Νά, αὐτὸς ὁ βράχος !...

— Καλά, καὶ ὁ Ἄκις;

— Αὐτὸς βρίσκεται φυσικὰ κομματιασμένος κάτω ἀπὸ τὸ βράχο. Τὸν σύντριψε ὁ Πολύφημος.

— Κι' ὁ Πολύφημος ποῦ εἶνε ;

— Καὶ νομίζετε ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὸ φρικτὸ ἔγκλημα ποὺ ἔκανε θὰ καθόταν ἀκόμη ἐδῶ πέρα ;

Ὁ Ἀμερικανὸς κατάλαβε τὴ φάρσα τοῦ γλύπτου, πῆρε τὸ καπέλλο του κι' ἔφυγε...

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΟ ΜΑΤΣ

Οἱ ἄγγλοι τέλος πάντων ἐννοοῦν νὰ καταρρίψουν ὅλα τὰ ρεκόρ τοῦ κόσμου. Καθὼς μᾶς πληροφορεῖ πάλι ἕνα τελευταῖο εἰδικὸ εὐρωπαϊκὸ περιοδικό, πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἕνας ἄλλος βουλευτής, ὁ Μπρούκ, ἔλαβε μέρος σ' ἕνα ἀγώνισμα βαρύτητος ἔχων συναγωνιστὰς ...400 περιστέρια !... Περιστέρια ; Μάλιστα, ἀναγνῶστα, περιστέρια !... Καὶ γιὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσουμε τὸ πρᾶγμα, καλύτερα, δημοσιεύουμε ἐδῶ τὶς λεπτομέρειες τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ ἀγωνίσματος. Στὶς 11 λοιπὸν καὶ 30 τὸ πρωΐ, ἀπέλυσαν, ἀπὸ τὸ Βουλευτήριο τοῦ Λονδίνου τὰ τετρακόσια περιστέρια. Ὁ Μπρούκ, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρό, πήδησε συγχρόνως σ' ἕνα ταξί, τὸν ὡδήγησεν ὁλοταχῶς στὸ Κίγγη Κρός, κι' ἀπωκεῖ πῆρε τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Βάκφηλδ. Ἀπὸ τὸ Βάκφηλδ ξεκίνησε πάλι μ' αὐτοκίνητο γιὰ τὸ Πόντεφρακτ, ὅπου ἔφτασε στὶς 2.47'. Τὸ πρῶτο περιστέρι ἐκ τῶν 400 ποὺ ἀπέλυσαν ἀπ' τὸ Λονδῖνο ἔφτασε στὴν ἴδια πόλι στὶ 2 καὶ 48', ἕνα δηλαδὴ λεπτὸ ἀργότερα ἀπ' τὸν κ. Μπρούκ, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε ἔτσι νὰ περάσῃ στὴν ταχύτητα καὶ αὐτὰς τὰς περιστερές !..

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

Πῶς θὰ τρελλαθοῦμε ἀπαξάπαντες !...

Ἕνας ἄγγλος ἐπιστήμων κατήρτισε τελευταίως μιὰ περίεργη στατιστικὴ διὰ τῆς ὁποίας προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι σὲ τρεῖς αἰῶνας, τὸ πολύ, δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε ἕνας... λογικὸς ἄνθρωπος !

Συμφώνως πρὸς τὴν στατιστικὴν αὐτὴν στὰ 1859 ἐπὶ 535 λογικῶν ἀνθρώπων ὑπῆρχεν ἕνας μονάχα τρελλός. Στὰ 1897 ὑπῆρχεν ἕνας πάλιν τρελλὸς, ἐπὶ 312 ὅμως ἀνθρώπων. Τέλος κατὰ τὸ 1926 ἡ ἀναλογία ἦταν ἕνας πάλιν τρελλὸς, ἀλλὰ ἐπὶ ἑκατὸν πενῆντα μόνον λογικῶν αὐτὴ τὴ φορά.

Κι' ὁ ἀπαισιόδοξος ἐπιστήμων δὲν σταματᾶ ἕως ἐδῶ. Λαμβάνοντας ὡς βάση τὰ δεδομένα αὐτά, προχωρεῖ στοὺς ὑπολογισμούς του. Καὶ φθάνει στὸ συμπέρασμα ὅτι σὲ διακόσια δώδεκα χρόνια, ἤτοι στὰ 2139, δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον σ' ὅλο τὸν «πολιτισμένο κόσμο» οὔτε ἕνας λογικὸς ἄνθρωπος !...

***

Ἀμοιβαία ἔκπληξις.

Μιὰ ὡραία ἡμέρα τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1879 δυὸ κομψὲς κυρίες μὲ εὐγενικὸ παρουσιαστικό, ἀλλὰ πολὺ ἁπλᾶ ντυμένες, περιδιάβαζαν γύρω ἀπὸ τὰ κάγκελα τοῦ θαυμασίου πάρκου τῶν ἀνακτόρων τοῦ Οὔρικσναδ, τῆς θερινῆς διαμονῆς τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας. Ἐνῶ περιπατοῦσαν ἀνεκάλυψαν μιὰ μικρὴ πόρτα ποὺ κάποιος ἀφηρημένος ὑπηρέτης, φαίνεται, τὴν εἶχε ἀφήσει ἀνοιχτή. Χωρὶς νὰ διστάσουν καθόλου μπῆκαν μέσα στὸ βασιλικὸ περιβόλι. Ἀφοῦ τριγύρισαν ἐπὶ δέκα λεπτὰ περίπου χωρὶς νὰ τὶς ἐνοχλήσῃ κανένας, συνήντησαν τέλος ἕναν ἄνθρωπο ὡς πενῆντα ἐτῶν, ἁπλούστατα ντυμένο ὁ ὁποῖος καταγινόταν μὲ τὸ κλάδεμα τῶν τριανταφυλλιῶν.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀκούγοντας νὰ τὸν φωνάζουν ἔβγαλε ἀμέσως τὸν σκοῦφον του καὶ τὶς πλησίασε τρέχοντας.

— Ἄκουσε, καλέ μου ἄνθρωπε, δὲν θὰ μποροῦσες νὰ μᾶς δείξῃς τὸ παλάτι, ρώτησε ἡ μία ἀπὸ τὶς κυρίες. Φαίνεται γιὰ τὴν ὥρα ἀκατοίκητο. Θὰ σὲ πληρώσουμε καλὰ γιὰ τὸν κόπο σου.

— Μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι, κυρίες μου, ἀρκεῖ νὰ μὲ ἀκολουθήσετε, ἀπήντησε ἐκεῖνος.

Καὶ πράγματι, ἔδειξε στὶς δυὸ κυρίες τὸ παλάτι χωρὶς νὰ ἀφήσῃ οὔτε μιὰ κάμαρα, οὔτε ἕνα διάδρομο, οὔτε μιὰ ἐνδιαφέρουσα εἰκόνα. Τοὺς τὰ ἐξήγησε ὅλα.

Οἱ κυρίες μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπισκέψεως ἀντήλλαξαν τὶς ἐντυπώσεις τους καὶ ἔπειτα ρώτησαν τὸν ὁδηγό τους.

— Γνωρίζετε Ἀγγλικά ;

— Ὄχι. Εἶμαι ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ ξέρω μόνον Σουηδικά.

Τότε ἡ μία ἀπὸ τὶς κυρίες ἄνοιξε τὸ πορτοφόλι της καὶ ρώτησε :

— Πόσα σᾶς χρωστᾶμε, κύριε ;

— Ὤ ! Τίποτε !

— Πῶς τίποτε ;

— Δὲν ζητάω τίποτε ἄλλο γιὰ πληρωμὴ παρὰ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς φιλήσω τὸ χέρι.

— Τί εὐγενὴς περιβολάρης ποὺ εὕσαστε, εἶπαν γελῶντας αἱ δύο κυρίες. Καὶ πῶς λέγεσθε ;

— Ὁσκὰρ Β' βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, κυρίες μου, εἶπε τότε χαμογελῶντας ὁ δῆθεν περιβολάρης.

Οἱ δυὸ κυρίες ποὺ νιὰ μιὰ στιγμὴ ἔμειναν ἔκπληκτες, ἀντηλλαξαν μιὰ ματιὰ καὶ ἔκαναν μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι καὶ εἶπαν :

— Τότε, Μεγαλειότατε, νὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς διαβιβίσουμε τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς μητέρας μας βασιλίσσης Βικτωρίας τῆς Ἀγγλίας, Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ αὐτοκρατείρας τῶν Ἰνδιῶν.

Καὶ πράγματι ἦσαν Ἀγγλίδες πριγκήπισσες οἱ ὁποῖες εἶχαν πάει νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ βασιλέα τῆς Σουηδίας.

δελφή τη, τὴν γῆ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου νὰ μουγκρίζῃ σὰν σφαγμένο βοῦδι, καὶ θὰ ἰδῆς νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ βουνὰ τὰ δένδρα καὶ οἱ βράχοι».

«Ἐπῆγε τότε ἡ Διδὼ βρῆκε τὴ μάγισσα καὶ τῆς εἶπε τὸν πόνο τῆς καρδιᾶς της. Κ' ἡ μάγισσα διέταξε ν' ἀνάψουνε μιὰ φωτιὰ γιὰ νὰ ἐξαφανίσῃ μέσα σ' αὐτὴ κάθε ἀνάμνησι τοῦ ἀγαπημένου τῆς Διδοῦς καὶ κάθε σημάδι τῆς ἀγάπης των.

»Ἡ Διδὼ ὑπακούει κι' ἀνάβει τὴ φωτιά. Τότε ἀνοίγει ἡ πόρτα, μπαίνει μισόγυμνη, ἀναμαλλιάρα, βλοσερὴ καὶ τρομερὴ ἡ μάγισσα, κι' ἀρχίζει νὰ ἐπικαλεῖται τὸ Ἔρεβος, τὸ Χάος, καὶ τὴν τρίμορφη Ἑκάβη μὲ οὐρλιαχτά.

»Συγχρόνως ρανείζει γύρω μὲ καταχθόνιο νερὸ καὶ καίει μερικὰ χόρτα μυραβόλα τὰ ὁποῖα μάζεψε μὲ τὴν πανσέληνο. Σὲ ὅλη τὴν διάρκεια αὐτὴ ἡ βασίλισσα ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς γυμνόπους, γονατισμένη κάτω.

»Τέλος ἡ μάγισσα μανιασμένη πέφτει μέσα στὴ φωτιά, ἀφοῦ πέρασε τὸ στῆθός της, μὲ ἕνα μαχαῖρι σιδερένιο. Ἀλλὰ δὲν πεθαίνει. Τρεῖς φορὲς σηκώνεται κι' ἄλλες τρεῖς ξαναπέφτει στὴ φωτιά, κυτάζοντας ψηλὰ τὸν οὐρανό, μὲ γουρλωμένα μάτια, σὰν νὰ ζητοῦσε τὸ φῶς. Κι' ὅταν τέλος ἔλιμψε ξαφνικὰ ὁ οὐρανὸς κ' ἕνα περίεργο φῶς φάνηκε ἀπάνω στὸ στερέωμα, τότε αὐτὴ ἔμεινε γιὰ πάντα μέσα στὴ μεγάλη τὴ φωτιὰ ποὺ τὴν τύλιξε μὲ τὶς κόκκινες χλαμύδες καὶ τοὺς μαύρους τοὺς καπνούς της, ἐξαφανίζοντας μαζύ της καὶ τὴν ἐρωτικὴ τῆς Διδοῦς ἀνάμνηση γιὰ τὸν καλό της;...» **Ὁ Παληὸς**

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων της, εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς :

«Παντρεύθηκε ἕνα... Φάντασμα», «Τὸ παποῦτσι διὰ μέσου τῶν αἰώνων» «Οἱ ἄθλοι τοῦ Τζαίημς Χάρυγκαν», «Πῶς ἔγινε πλούσιος ὁ Τζὼν Ρόκφελλερ», «Πῶς τρέφονται τὰ μεγάλα Φείδια», «Ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν Μυρμηγκιῶν», «Τὸ μαῦρο σημάδι», «Τὸ τρίτο σκαλοπάτι», «Ὁ τυφλός», κλπ. κλπ.

ΕΠΙΣΗΣ τὰ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων καὶ τὸ συναρπαστικὸ μυθιστόρημα τοῦ κ. **Διονυσίου Κοκκίνου** : "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,,